

Викликає тривогу матеріальне становище і соціально-психологічне самопочуття багатодітних родин. Опитування багатодітних родин, свідчить, що окрім матеріальних проблем багатодітні сім'ї стикаються і з такими, як недоброзичливість, негативне ставлення з боку оточуючих, працівників державних установ, а також відсутність моральної підтримки; відчуття відмежованості від соціуму; низький матеріальний достаток – не вистачає грошей на найнеобхідніше: продукти харчування, одяг, медикаменти; відсутність соціального захисту дітей, а саме – пільг на лікування, оздоровлення, отримання освіти, придбання медикаментів; складнощі з отриманням освіти і підготовкою дітей до школи – придбання підручників, необхідного приладдя, одягу; є проблеми з безкоштовним влаштуванням дітей у позашкільні заклади – гуртки та секції. Хоча в Україні сьогодні багатодітних сімей всього 3,5 %.

Отже, шляхи розв'язання актуальних проблем сучасної української родини мають спрямовуватися на забезпечення державною політикою оптимальних соціально-економічних умов становлення, розвитку та повноцінного і самодостатнього функціонування сім'ї, народжування та виховання в ній дітей. Пріоритетними мають стати заходи щодо зміцнення іміджу, стану і статусу сім'ї, створення сприятливих умов для її морально-психологічного, соціального і культурного розвитку, недопущення бродяжництва, безпритульності дітей і насильства в сім'ї, формування у свідомості людей розуміння важливості ролі сім'ї у забезпеченні суспільної стабільності та прогресу.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СПОРТУ В УКРАЇНІ

Доп. - Шевченко Г.Ю.
Наук. кер – ст. викл. Сахно П.І.

Загальна характеристика проблеми. Після того як Україна стала незалежною, становище в українському спорті значно погіршилося, адже за часів Радянського Союзу велася значна фінансова підтримка з Москви і нам тільки варто пригадати ті славетні часи, коли наша збірна Радянського Союзу виграла

кубок УЕФА в Мюнхенської Баварії чи виступ Радянської збірної по баскетболу на олімпіаді та ін. Адже до складу збірних чимало входило спортсменів з інших республік ССР в тому числі й з України. Але після розпаду все припинилося, держава звичайно виділяє кошти на спорт, але вони дуже мізерні і розприділяються в основному по обласних центрах, а в райони ці кошти навіть не доходять. Тому зараз вітчизняному спорту як ніколи необхідна допомога. Адже у нас не скільки не гірші спортсмени, ніж в інших країнах просто іноді підводить технічна сторона підготовки (недостатня кількість спортивного обладнання, погані умови, зимою проведення тренувань в неотеплених спортзалах, використання застарілого спортивного інвентарю, нестача коштів на проведення, навіть на поїздки на товарицькі змагання і т. ін.). А якщо розглянути дитячий спорт, то фінансування ДЮСШ зовсім нікудишине. Але ж справжніх спортсменів, які, можливо, в майбутньому будуть представляти нашу країну на змаганнях світового рівня потрібно готувати змалечку. Зараз почали відкривати багато різних спортивних гуртків, але вони майже всі платні і не кожен може дозволити собі, щоб його дитина там займалася, якщо вона і обдарована. Отже, основною метою організаторів є, перш за все, пошук спонсорів та меценатів, які б надали допомогу для проведення спортивних заходів.

Отже, метою даного соціологічного дослідження є, визначити як ставляться громадяни України до проблем розвитку спорту. Доцільно було б використати результати дослідження для проведення необхідних заходів з боку уряду, адже це повинно допомогти проблемі фінансування спорту. Предметом дослідження є: знайти можливі шляхи для вирішення проблеми розвитку вітчизняного спорту. Адже наша країна ще дуже молода і мало хто її знає у світі. Завдяки "Динамо" та братам Кличко (і не тільки) нас вже взнала вся футбольна Європа та Німеччина. Коли ми запитуємо у іноземця, що він знає про Україну, то він скаже Динамо і Чорнобиль. Але, звичайно, буде краще, якщо Україну будуть знати не через такі катастрофи, що стала в 1986 р., а через її спортсменів та їх

досягнення. Це сприяло б і доброму іміджу нашої країни, а ще й запрошеню наших спортсменів на чемпіонати Європи та Світу, що б приносило додаткові кошти в вітчизняний спорт.

Дане дослідження повинно виконати ряд певних завдань. Визначимо їх перелік:

1. Відношення громадян до проблеми розвитку спорту в нашій країні.
2. Шляхи та можливі строки подолання виходу з кризового становища в спорті.
3. Кого найбільше цікавлять проблеми розвитку спорту.
4. Визначити, як відносяться громадяни до виступів наших спортсменів на змаганнях високого рівня.
5. Дослідити, як можна привернути більше уваги населення до виступів наших спортсменів та до змагань, що проводяться на території України і не тільки.

Серед методів дослідження доцільно обрати

- 1) анкетне опитування населення (переважно молоді);
- 2) аналіз статистичних даних.

Потрібно скласти анкети відкритого типу, щоб зумовити викладання громадянами своїх міркувань та побажань. Такий підхід дозволить поглиблено проаналізувати проблему, імітуючи підхід з точки зору споживача. При аналізі розширених відповідей можуть виплести нові підходи до проблеми та шляхи її вирішення.

Основні гіпотези дослідження:

1. У наші дні, коли країні не вдається знайти вихід з кризового становища, коли економічні негаразди породжують занепад в культурній, освітній та інших сферах життя, коли значна частина населення перебуває в дуже складному становищі, багато хто вже давно перестав цікавитися спортом, просто не вистачає коштів, щоб ходити на футбольні матчі чи відвідувати інші змагання, та і просто не вистачає часу через всі сьогоднішні негаразди. Залишається дивитися тільки по телевізору, якщо є трансляція, а це буває дуже рідко, щоб всі приходили дивитись, як кажуть, "вживу". Тому більшість

нашого населення, що цікавиться спортом це молодь. Вони не такі затурбовані повсякденними проблемами, тому переважно молодь відвідує футбольні, баскетбольні, гандбольні, хокейні та ін. матчі.

2. Стан спорту в Україні на сьогодні, як я вже казала, в дуже скрутному становищі. Проведення різних спортивних заходів стає можливим тільки за допомогою спонсорів, дуже важкі умови для тренувань у спортсменів, морально застаріле спорробладнання і т. ін. Зараз, як ніколи, необхідно вливати значні кошти в спорт, так як Україна перебуває на стадії формування свого іміджу на світовій арені. Адже це є дуже важливим фактором, щоб світова громадськість рахувала Україну, як спортивну державу.
3. Також необхідно, щоб наші меценати часто підтримували вітчизняний спорт не тільки в плані допомоги проведення різних спортивних заходів, а ще й додаткових премій та нагород спортсменів для крашої їх мотивації. Адже кожен хоче стати видатним гімнастом, боксером чи фігуристом, досягти найвищих результатів в тому виді спорту, який він обрав, але в Україні цього дуже важко досягти. Тому, виступаючи на змаганнях світового рівня, наші спортсмени намагаються показати себе з найкращої сторони, досягти хороших результатів, щоб їх помітили селекціонери з інших країн і запропонували вигідні контракти.
4. Але як будь-яка інша країна так і ми повинні знати своїх героїв. Тому питання висвітлення спортивних подій являється одним з головних. Повинні проводитися об'ємні рекламні кампанії по проведенню тих чи інших спортивних заходів, встановлювати великі екрани, не тільки в центрі міста, але й в інших районах, ціни на квитки щоб були невисокими, проведення прямих теле-, радіо трансляцій та трансляцій по мережі Інтернет, на це знову ж потрібні великі кошти. Але ж, звичайно, щоб зріс інтерес до вітчизняного спорту слід проводити не лише такі заходи. Потрібно успішно виступати нашим спортсменам на міжнародних та

місцевих змаганнях. Лише тоді з'явиться справжній інтерес до вітчизняного спорту.

Очікуванні результати дослідження.

Після проведення дослідження і вирішення його завдань буде отримано інформацію, яка дає можливість отримати дані про відношення громадян до проблеми розвитку спорту в нашій країні. Як висновки повинні сформуватися ряд пропозицій практичного значення, які могли б допомогти уникнути проблем розвитку спорту в нашій країні. Дані рекомендації потрібно представити органам влади, які через регулювання законодавчого характеру зможуть стабілізувати становище, відреагувати відповідно на проблему і враховувати наслідки, до яких вона може призвести.

БІДНІСТЬ – ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА

Доп. - Шевцов С. В.
Наук. кер. – ст. викл. Сахно П.І.

Не дивлячись, що надворі ХХІ століття, проблема бідності залишається сьогодні досить актуальною в світі.

Щодня населення Землі збільшується на чверть мільйона чоловік. З 50-х до початку 90-х років ХХ ст. кількість населення світу подвоїлася, а його частка, яка проживає у найбідніших регіонах світу - країнах, що розвиваються, та аграрних постсоціалістичних країнах - вже досягла 3/4 світового показника. І хоча помітна тенденція до зниження темпів природного приросту населення на Землі, кількість його у країнах, що розвиваються, продовжує зростати вищими темпами, ніж в економічно розвинутих країнах. Добробут людства і безпека світу в цілому залежать від успіхів економічного поступу всіх держав світу, в тому числі країн, що розвиваються.

Для країн, що розвиваються, попри всі відмінності між ними, спільними є необхідність зменшення приросту населення, поліпшення здоров'я та харчування людей, ліквідація бідності та технологічної відсталості.